

Nappal gépirónó, este Kenyerésleány.

Vegyésmérnök, aki pincérnek állt be. — A gyufaárus. — Mai egzisztenciák, akiknek még ruhára is futja a jövedelmükből.

— Saját tudósítónktól. —

A félelmetesen és egyre növekvő drágaság arra kényszeríti a fixfizetésből élő lateiner embereket, hogy mellékszalkozás után nézzenek. Aki tehát, tőzsdézlik, akinek pedig nincs még az ehhez szükséges kezdő tőkéje, két-három állást is vállal és robotol egész nap, csak hogy meg tudja szerezni a mindennapit. De akadnak élelmes emberek, akik egészen új és szokatlan, főleg pedig kevésbé fázasztó módon növelik jövedelmüket.

A körüti kávéházaknak például egyik ismert látogatója egy kedves, jömegelemésü bácsi, aki gyufát árul. Egy kis dohoz gyufát 160 koronáért ad el, de ha kétszázat kap, ügyesen elbeszéli a visszadáást. Jól érte a módját. Remegő hangon mesélgeti, hogy valaha ur volt, kocsin járt s tán épp azért kell most asztaltól-asztalhoz járnia, mert régen nagyon kényelmes, nagyon szép volt az élete.

— De azért nem panaszkodom. — mondja, — megkeresem, amire szükségem van. Naponta 15—20.000 korona a jövedelemem. Sok a jó ember. A százhatvan korona helyett mindenki kétszázat fizet a gyufáért. Csak az a baj, hogy már öreg vagyok. Fájnak a lábaim, nehezemre esik a járás, pedig most már délelőtt is dolgoznom kell, különben nem keresnék eleget.

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Nappal gépirónó este
kenyerésleány*

Forrás: *Sórai ujság*

Bn

(Hely)

1923. 8. 18.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy *361.1*

Hely

Idő

"1923"

Személy

Helyszám

Nyugdíjas magántisztviselő az öreg ur, aki nevétségesen kis nyugdíjából nem tud megélni s elég élelmes és fürge ahhoz, hogy így segítsen magán. Sokan vannak, akik követik példáját. Egy belvárosi régi vendéglőben egy vegyésmérnök csapott föl pincérnek. Hónapokig állás nélkül volt, megtakarított pénzét fölélte, beállt hát pincérnek és most a borraalólól él.

— Eleinte — mondja kissé huzódózva, — nehéz volt beletörödnöm, de ma már megszoktam. Szépen keresek s végre is ez a fontos. Megkönnyítette a helyzetemet az is, hogy az ismerőseim nem ismernek rám: leborotváltattam a bajszomat és fekete szemüveget hordok.

— Ez forgalmas vendéglő, jó publikuma van s száz koronánál kisebb borraalót még alig egy párszor kaptam. *Annyi a jövedelemem, hogy egy-két hét múlva már ruhát is csináltathatok.*

A vegyésmérnök-pincérnek az egyik ligeti vendéglőben van egy kolleginája: este hatig gépirókisasszony egy nagy részvénytársaságnál, este pedig kenyeresleány.

— Itt jó vacsorát kapok, levegőn vagyok néhány óra hosszat és emellett még szépen is keresek. *Egy hét alatt több itt a jövedelemem, mint a hivatalban egy hónap alatt.* Az nem szégyen, hogy borraalót elfogadok! *Muszáj.* Negyvenötezer koronából nem lehet megélni... Igaz, egy kicsit későn járok baba, de az apám értem jön minden este. Neki is jót tesz az a kis séta, hisz este 9 óráig ül a hivatalban.

— Néha kellemetlenkednek a vendégek, különösen, ha kelleténél többet ittak már, de hát ezzel nem törődöm. Az a fontos, hogy így annyi pénzt keresek, hogy ruhára is jut. Nézze, ezt a ruhát is most vettem... *A hivatalban mind könyörögnek a lányok, hogy hozzam be őket is...*

Az a hivatal pedig, ahol kenyeresleányok akarnak lenni a gépirónók, egyik legnagyobb részvénytársaságunk irodája. A részvényeinek árfolyama *tuljár a millió...*

Budapesti Városi Háznyomda 19'2